

Collega's, goede middag.
Hopelijk deed de voorbije week
-met een toch wel wat ander ritme-
jullie goed.

Midden die week was er Aswoensdag.
Inzet van de 40-daagse weg te gaan naar het Paasfeest.

De komende weken blijven we nog in onze eigen bubbel.
Toch mag dit ons niet doen terugplooiën op onszelf.
In dit inspiratiemoment willen we ons laten uitdagen
door de boodschap en de oproep van Broederlijk Delen.

Dankjewel om nu even al het vele andere
opzij te schuiven
om zo deze digitale bezinning mee te beleven.

meer minder - minder meer

Iemand vatte het als volgt samen:
"alles is minder".
Zeker in de tijd die we nu doormaken:
we willen alles weer meer.
Meer knuffels.
Meer vrijheid.
Meer ik, jij, wij.
Meer liefde zonder afstand te vragen.
Meer vrolijke dagen.
Minder tijd om te klagen.
Meer gezelligheid.
Minder complexiteit.
Meer lachen gieren, brullen.
Minder mondmaskers en handgels bijvullen.
Meer alles - zonder minder.
Terug wat meer gezwinder.
Meer het leven zoals we het kenden voor dat alles minder werd.

Alles is minder.
Maar, (vraagt de Leeftochtsaffiche van de 40-dagentijd)
-probeer het eens uit-
minder is ook meer: less is more.

Minder hier, meer het Zuiden.
Minder bij onszelf, meer bij de a(A)nder.
Minder 'ik', meer 'jij'.

Minder zelf is meer naaste.
Heeft een naaste dat al mogen ondervinden bij jou?

Meer eigenliefde is minder naastenliefde.
Heeft een naaste dat al moeten voelen bij jou?

Minder vrijheid voor jezelf is meer vrijheid voor de ander.
Heeft een naaste dat al mogen ervaren bij jou?

Meer welvaart voor-jou-alleen is minder welvaart voor de ander.
Heeft je naaste dat al moeten ondergaan bij jou?

Meer is minder, minder is meer.
Dat is een kostbaar geheim.

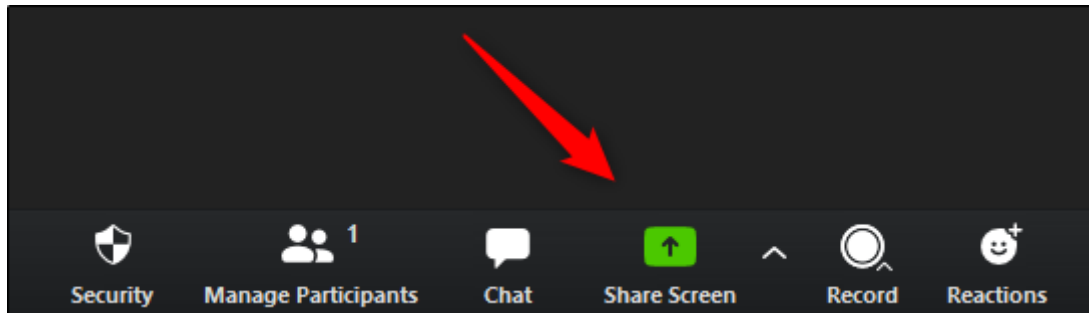
40 dagen experimenteren
met minder én met meer.
Probeer het eens uit.

Het is zoals met kleuren vermengen.
Een beetje meer van die kleur en een beetje minder van de andere...

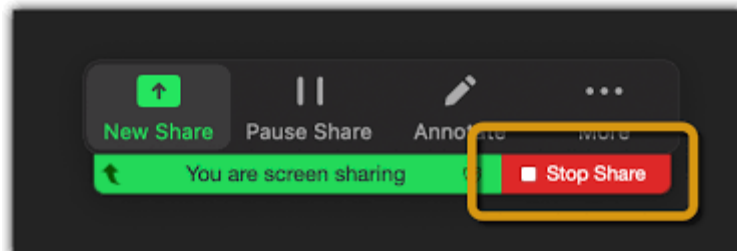
Meer en minder
laten zich verbinden in delen.
We starten de tijd van 40-dagen.
Hebben is 'out', delen is 'in'.
Delen is het 'nieuwe hebben'.
Probeer dat eens uit.

DELEN

We kennen het allemaal, zonder uitzondering.
We deden het ondertussen vele tientallen keren in deze pandemie.
Misschien écht tot vervelends toe:
delen
'Share Screen':
ons 'scherm delen'
via teams of een ander digitaal platform.

Zoals daarnet gezegd:
sommige momenten zijn we het ondertussen fraai moe.
Echt wel eens beu soms.
We hunkeren naar momenten waarop we weer fysiek contact kunnen hebben:
"Stop share!", denken we dan.
We leven van de hoop dat die tijd ooit wat meer komt.

Laten we op dat 'sharen', op dat 'delen' even doordenken.
Want: '*sharing is caring*'.
Wij mensen zijn immers geboren delers.

Hoewel 'de deeleconomie'
soms toch nog nieuw klinkt
is delen op zich niet nieuw.
Bibliotheken zijn al eeuwen oud,
de trein, bus en tram deel je met andere passagiers.

We moedigen 'delen' aan sinds de kleuterklas,
maar ergens tijdens het opgroeien
lijken we dat weer te verliezen.
Opeens geven we de voorkeur aan hébben.

'Delen' overtuigt ons steeds meer
als nieuwe 'way of life'.
Studenten delen werk- en studieruimtes.
We delen ons hele leven op de sociale media.

We delen muziek, fietsen, auto's, kleding, gereedschap,
 tot zelfs co-housing en kangoeroe-wonen.
 Er duiken steeds meer 'deelkasten' op.
 Of gedeelde stadstuinen.
 Of ShareFair: deelbeurzen.
 Of we houden een 'potluck'.

We delen steeds meer
 én met steeds meer mensen.
 In zowat alle domeinen van ons privé- en werkleven
 is het vandaag mogelijk
 om kennis, producten, ruimte of zoveel meer te delen met anderen.

"Je moet het niet meer hebben,
 je kan het ook delen."
 Het besef groeit dat 'elk voor zich' niet langer werkt.
 We hebben elkaar nodig.
 'We Share.'

Maar we sharen/delen niet alleen wat goed is of leuk.
 We delen tranen van geluk,
 maar ook van tegenslag als het eens minder goed gaat.
 Delen is immers ook hét antwoord op de problemen die ons uitdagen:
 van klimaatverandering over sociale ongelijkheid tot gebrek aan zingeving.

Niet voor niets zegt het aloude spreekwoord:
 'gedeelde vreugde is dubbele vreugde'
 en gedeelde pijn..., juist, ja – je weet wel...

Delen in een katholieke dialoogschool
 stuurt met de wegwijzers naar vorming
 aan op her-verdelen.
 De wegwijzers 'duurzaamheid' en 'rechtvaardigheid'
 komen hierbij volop in de spotlights te staan.
 Delen gaat over de kern van Broederlijk Delen:
 we worden veertig dagen lang uitgenodigd
 tot her-verdelen
 en te leven met genoeg.
 Broederlijk delen zoekt aansluiting op de deeleconomie.

Delen doet goed, ook met het Zuiden.
Delen als hefboom voor systeemverandering.

Als we naar de wereld kijken,
dan zien we gigantische uitdagingen.
Er is genoeg voor iedereen,
maar toch lijden heel veel mensen honger.
Toch groeit de sociale ongelijkheid.
Toch groeit de kloof tussen arm en rijk.
Al deze problemen worden versterkt
door de klimaatuitdaging die op ons afkomt.
Volgens Broederlijk Delen
is het antwoord op deze uitdaging
wereldwijd delen en her-verdelen.
Dat is de oplossing om te zorgen
dat iedereen vandaag en ook in de toekomst
een goed leven kan uitbouwen
binnen de grenzen van de planeet.
Delen doet goed,
Ook met het zuiden.

Want delen is vermenigvuldigen.
We delen de strijd voor een gezonde planeet,
een nieuwe politiek
en een rechtvaardige economie
die honger, armoede en onrecht uitbant.
We doen door tot iedereen mee is.

Veertigdagentijd is 'we-share-tijd'.
Veertig dagen in de deel-kamer(s) met en van het Zuiden.
Leven vanuit de ethiek van het genoeg.

Experimenteer met anders kijken
naar mens en wereld
en ervaar welke verrassingen je ten deel vallen.
Probeer het eens uit en proef de aanstekelijke vreugde ervan!

Durven experimenteren met 'delen'.
Probeer het eens uit
om ook zo van de veertigdagentijd iets maken.
Minder voor jezelf en meer voor een ander:
delen wat je hebt zonder schrik om zelf tekort te komen.
Probeer het eens uit.
Dan wordt Pasen 'verrassend vreugdevol'.

"Als je deelt in de wiskunde
maak je alles kleiner
en eindig je met minder.

Als je deelt in het leven
maak je geluk bij anderen,
krijg je zelf voldoening
en vaak nog dankbaarheid erbovenop.
Zo eindig je met meer dan je begon.

Delen in het leven
is het vermenigvuldigen van geluk."
(naar Tomas Bruyland)

BROODVERMENIGVULDIGING <https://www.youtube.com/watch?v=t6fiiZOJV2E>

Vijf broden én twee vissen,
en dat voor 5000! Minder kan niet voor zoveel.
En toch is er veel méér 'over' dan men ooit had kunnen bedenken.
Het is alleen als mensen willen én durven delen
dat 'het mijne' en 'het jouwe' verandert in 'het onze'.
Het wonder ligt niet zozeer in de verzadiging.
Wel in het teken van het geloof in de mededeelzaamheid.

Alleen dat kleine jongentje
met zijn vijf broden en twee vissen
was bekwaam, was bereid
om wat hij had,
uit handen te geven,
te breken en te delen.
Alleen hij durfde te zeggen:
'Ik heb meer dan genoeg'.

Wat 'klein' (minder) lijkt voor mij,
wordt groot(s)/meer
wanneer ik deel
door het in de handen van Jezus te leggen.

Die jongen uit het evangelie van de broodvermenigvuldiging,
-zo argeloos en zo naïef-
was nog te klein en te jong
om al een 'individu' te (willen) zijn.
Hij leert ons in al zijn naïviteit een geweldige les.
Zijn kleine verzet en zijn grote overgave
zetten grote verdeelsleutels in beweging.
Met dat gebaar van die jongen
begint het verhaal van een nieuwe wereld.
Als wij dat willen,
dan kan deze gratuite geste
van 'kleine goedheid' zienderogen uitgroeien
-niet alleen tot een 'vrijwillige deeleconomie'-,
maar zelfs tot een structurele binnenlandse sociale zekerheid
die gaandeweg wordt omgevormd
tot een internationale sociale zekerheid.

Broederlijk Delen wil ieder van ons
in deze tijd van 40 dagen uitnodigen,
aanzetten tot het mee in beweging zetten.
Laten wij ons samen uitdagen?
Durven wij het proberen?

Onze wegwijzer naar vorming 'generositeit' indachtig?

*"Generositeit toont zich in grenzeloos geven aan andere mensen, zomaar, zonder ego(ïsme)."
De genereuze liefde geeft zich zonder meer. Als ze met vijandschap beantwoord wordt, toont ze haar andere wang. Zij zoekt zichzelf niet, is goedertieren en kent geen menselijke maat. Ze is de radicale en genereuze kern van het christendom. Hoe onrealistisch ze ook lijkt, zij laat ook zien waartoe de mens in staat is. Ze toont mensen als beeld van God, die hun menselijkheid kunnen overstijgen."*

(Hoop doet leren – aanzet tot een pedagogie voor katholieke dialoogscholen, Halewijn | Katholiek Onderwijs Vlaanderen, pagina 58 & 59)

Liefde is als vijf broden en twee vissen.
Altijd te weinig tot je begint te delen en weg te geven...

Delen is vermenigvuldigen.
Zo leert ons de 'hogere wiskunde' in de Bijbel.

God,
beziel ons
om tijdens deze 40-dagentijd
te leven vanuit een houding die zoekt
om te delen en te her-verdelen.
Zo maken we werk van generositeit, rechtvaardigheid en duurzaamheid.
Amen.

slotbedenking...

Tijdens dit moment van verstillig
hebben we het woord 'sharen' meermaals horen vernoemen
en dit horen linken aan het woord 'delen'.
Maar tot slot nog deze bedenking...

Misschien is sharen nog niet helemaal gelijk aan delen.
Sharen is soms juist nog méér dingen toevoegen aan wat reeds is.
Het is de stroom aan informatie nog groter maken.
Sharen heeft soms weinig te maken met mezelf van dingen ontdoen.
Delen is dus nog iets anders dan sharen.
Delen is jezelf van dingen ontdoen.
Even terug naar het begin, de leegte en jezelf
en vanuit die leegte en de overschot die eruit voortkomt
delen met mensen die het nodig hebben,
met hen die minder hebben.

Als we documenten sharen in de komende veertigdagentijd
en als we uitspreken:
"ik ga het document even (pogen) te delen, zien jullie het?",
laat er dan nu en dan eens een belletje rinkelen
om ook te delen in de geest van
delen is vermenigvuldigen
zoals de veertigdagentijd en Broederlijk Delen ons daartoe oproepen.

Laten we samen
het experiment
van 'duurzaam delen'
durven aangaan.

Laten we geloven
in de kracht van verandering.

Probeer het eens uit!
'Delen doet goed'.

Het zal jou én anderen goed doen!

Het zal uitmonden
in de verrassende vreugde
van een nieuw begin.